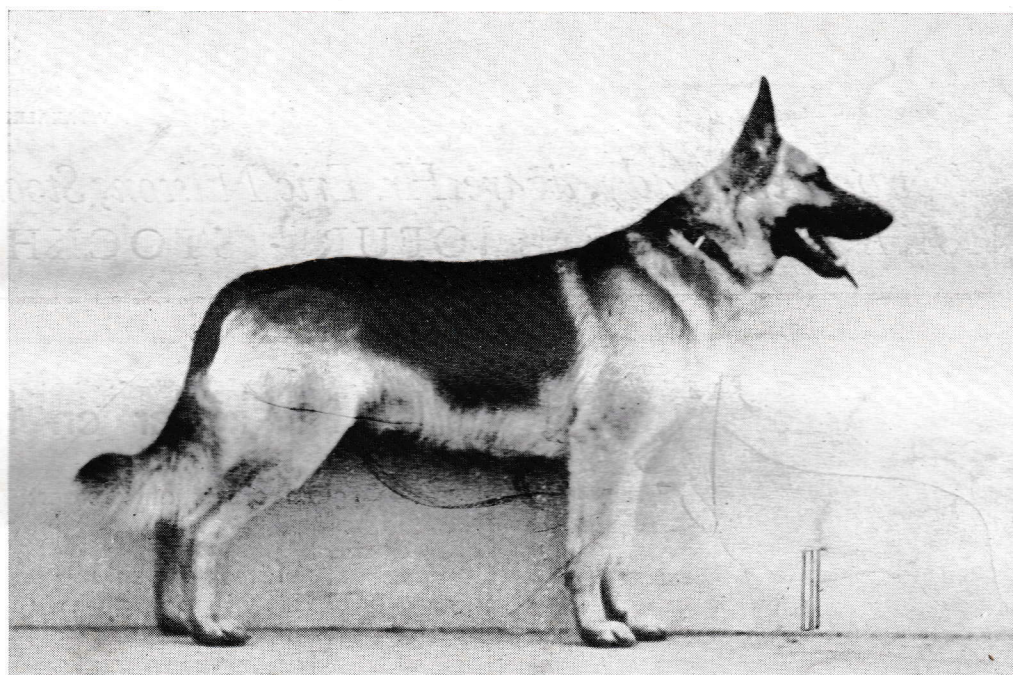

VÅRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Solåkers Tarzan, 1159 L. L., fallen efter Chlodulf vom Pelztierhof, S. Z. 446895 (tysk polishund och amerikansk champion) undan imp. avelstiken Asta vom Heidelbeerberg, S. K. K. S. 275 L. L., är född d. 23 okt. 1936 och har erövrat tre 1:a pris ökl., ett 2:a och 3:e pris skl. Står till avelstjänst för lämpl. tikar.

Efter ovanst. hund finnas lovande, välväxta valpar, f. d. 14 aug., med förstkl. stamtavlor.

Ägare: Fru Margareta Sammuli, Brantingsgatan 52, Sthlm. Tel. 60 19 43.

N:o 3
1938

Deltag i Gävleutställningen den 2/10—38. Följ med bussen från Stockholm till Gävle.

Klubbens adress: Styrmansgatan 18 2 tr., tel: 60 80 04.

Glöm ej göra adressanmälan vid flyttning till skattmästaren Hj. Jansson, 39 Bondegatan, Stockholm, Postgiro 3187.

VITAKALKPOKALEN

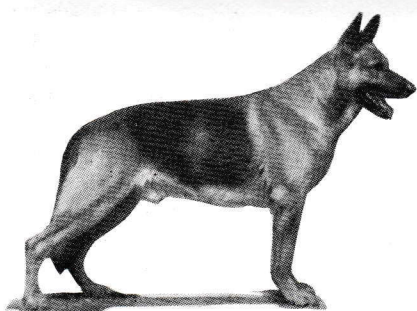

erövrades vid S. K. K.:s ut-
ställning i Stockholm den
28 och 29 maj 1938

VITAKALKPOKALEN

av ch. Steppvargens Lady, ägare Hr. Eric Nilsson, Stockholm
TEKNISKA FABRIKEN JOFUR - STOCKHOLM

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!
Utfodra honom därför med

Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlande.

När Ni köper en hund

glöm ej att omedelbart

försäkra den i

**Skandinaviska
Kreatursförsäkrings-
bolaget**

Ersättning jämväl för jakthund, som
under jakt försvinner och ej
tillrättakommer!

Upplýsningar genom bolagets ombud eller
direkt från huvudkontoret, Barnhusgatan 3,
Postfack 592 Stockholm 1. Tel. 10 21 64

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

ÅRGÅNG 15

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Ansv. utg.: Sigfrid Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 3, 1938

Höstutställningen

KLUBBENS STORA sedvanliga höstutställning hölls som vanligt i Stockholm söndagen den 11 sept. Med militära myndigheters benägna medgivande fingo vi hålla till vid f. d. Generalstabens Ridhus vid Valhallavägen. Förut har det varit vanligt med en 2-dagars utställning men denna gång har styrelsen ordnat med en 1-dagars dito. Om denna senare åtgärd är blott gott att säga.

Som prisdomare fungerade Herr C. Conrad J:or, Berlin, som av allt att döma är en brukshundsentusiast. Ty hundar med svag karaktär slog han med rätta hänsynslöst ut. Schäferhunden är och skall vara en brukshund. Detta skall varje uppfödare ha för ögonen. Ja, uppfödaren bör även i handling visa, att han äger avelsdjur, som hävda sig på våra bruksprov.

Många vackra djur voro utställda. Tikarna voro betydligt bättre än hundarna. Vi ha som bekant många vackra och präktiga tikar, högt prisbelönda. Vi ha sett dem på så gott som alla utställningar, men vad vi däremot inte sett är, vad dessa högt prisbelönda schäfertikar duga till ifråga om avel. Vad är det för menig med prisbelöning av hundar, som blott äro till för att tillfredsställa ägarens fåfänga?

En hundägare svarade på tal om det här ovannämnda bristande avelsintresset, att det inte finns några tillräckligt »fina» hundar som partner för dessa skönheter. Man torde kunna ifrågasätta, om vederbörande visste vad han pratade om. Skulle det männe inte vara lämpligt att prova en icke så fulländad men med god karaktär och härstamning befintlig hund? Tikarna, som här är ifråga om, skola väl i någon mån inverka på ett önskat gott resultat. Det är väl i de flesta fall inte blott hundens förtjänst, då verkligt goda resultat uppnås?

Hos oss är placeringar i segrarklassen mest eftersträvsvärda. I schäferhundens hemland däremot är det brukshundsklassen, som satts i högsätet.

Herr Conrad måste vara utrustad med en utomordentligt god fysik, ty att komma resande från Tyskland och anlända

hit utställningsdagen på morgonen vid 7-tiden och sedan döma ett 60-tal hundar måste man säga är storartat gjort.

Efter den lyckliga utställningen, var det fest med prisutdelning och dans på Hotell Gillet. Jämnt 40 personer voro närvarande. Där hade vi nöjet att ibland oss se våra tyska sportkamrater, dagens prisdomare herr Conrad J:or samt Herr Fritz Dominick, som är här en längre tid och lär oss dressera ledarhundar för blindas. Tal höllos, inte långa och väl var det, men kärnfriska. Herr Conrad, som var en av talarna, yttrade bl. a. angående utställningen och pris-sättningen där ungefär följande:

Hundarna i segrarklassen måste vara så nära idealet som möjligt och sådana, att uppfödarna kunna med förtroende använda dem till avel, väl vetande, att de använt sig av utmärkta avelsdjur. De utställda hundarna i skl voro kanske inte men tikarna däremot voro jämgoda med de, som ställas ut på de större tyska utställningarna. En hund var utställd utom tävlan, ch. Tor av Fenrisulven (red. anm.), en hund, som gott och väl motsvarade en hund på toppen på en utställning i Tyskland.

Två saker, som voro särskilt framträdande bland hundarna, var den felande bringan (dåligt förbröst) och den stela, svaga bakdelen. Tikarna voro som vanligt bättre än hundarna, men även här kunde man skönja den felande bringan och den ej tillfredsställande bakdelen.

De geografiska förhållandena spela en oerhörd roll vid hunduppfödning, uppfödning på slätt- eller i bergslandskap. Hundar uppfödda i bergigt landskap få gärna under den första uppväxttiden en kohasig benställning, som de sedan få behålla under hela livet.

Schäferhunden skall vara av medelstorlek, får varken vara för tung eller för lätt.

En prisdomare måste vid bedömningen gå efter en viss linje med idealbilden för ögonen och giva hunden det betyg den förtjänar. — Han är skyldig taga hänsyn till tvenne saker, för det första rasen och för det andra sitt eget samvete.

S—d.

Prisdomarberättelse

öfver Svenska Schäferhundklubbens utställning i Stockholm den 11 sept. 1938.

1. *Negus*, äg. Herr Liljeblad, Stockholm. Kraftig och välbyggd. Ställer bakbenen väl mycket under sig. Steget fram något bundet. Bra karaktär. 2 ukl.

2. *Pågen*, äg. Fru A. Tilosius, Stockholm. En kullbroder till föregående, som även på grund av sitt sluttande kors

sätter bakbenen under sig. Bättre gång än brodern. 2 ukl.

3. *Klippvaregens Zazzo*, 858 MM, äg. Herr S. K. G. Huber, Spånga. En stor och högbenst hund utan bringa och med brant ställd överarm. Tilltalande gång. 3 ukl.

4. *Bussie av Corona*, äg. Herr Arvid Olsson, Stockholm.

Bra storlek. Något fin benstomme. Överarmen kort och brant. Bra gång. 1 ukl. 2 ökl. och specialpris till bästa hund i ungdomsklass.

5. *Solåkers Cuno*, 233 MM, äg. Köpman Oile Kull, Stockholm. Stor hund med kort kors. Stel bak. Normal gång. 2 ukl.

6. *Tjaddi*, äg. Herr Kjell Sjölander, Stockholm. Mycket stor, högbent hund med brist på djup. Kort kors. Otillfredsställande gång. Intet pris.

7. *Allo*, 509 MM, äg. Herr Albert Dahl, Stockholm. Brant överarm. Kort kors. Önskvärt vore mer schwung över bakkdelen. Otillräckliga rörelser. 3 ökl.

8. *Arnolas Leo*, 54 MM, äg. Herr Ch. Jacobson, Hagalund. Högbent och smal utan djup i bålen. Intet pris.

9. *Billo v. Hannover*, 1102 MM, äg. Fru Dagny Torén, Stockholm. Mycket kraftig och proportionerlig, men tyvärr för tung hund. Stupar framåt i trav. 1 ökl., 1 skl., 1 br. kl. och 1 avelskl. samt 3 hederspris.

10. *Bosse av Corona*, 1534 HH, äg. Herr Arvid Olsson, Stockholm. Mycket bra hund, men tyvärr med en alltför vek benstomme. Bra gång. 2 ökl.

11. *Clodo Greifson av Rekola*, 1874 KK, äg. Köpman Axel Hellgren, Stockholm. Kraftig bra »tillskuren» hund med för smal bringa. Bra rygg. Knävinkeln kunde varit bättre. Bra gång. 1 ökl. 4 skl. 3 brkl. och 2 hederspris.

12. *Draghems Kläm*, 2307 LL, äg. Förman Sven Göransson, Enskede. En tung och för bred hund med kort kors. Otillräcklig gång. 3 ökl.

13. *Kävestugans Negus*, 1439 KK, äg. Herr K. E. Andersson, Huvudsta. Kraftig, särskilt i stillastående vacker hund. Vacker rygglinje. Torr och med djup. Tyvärr med dålig och smal bringa. Vinklarna fram ej fullgoda. 1 ökl. 2 skl.

14. *Kävestugans Dallas*, 2147 KK, äg. Herr Sven Kihlström, Tureberg. Vacker hund, tyvärr nervös. Klämmer svans. Intet pris.

15. *Kävestugans Leipt*, 532 KK, äg. Herr och Fru Axel Weinar, Segeltorp. Mycket kraftig för tung och bred hund med bra gång. 2 ökl. 2 avelkl.

16. *Nalle*, 1736 MM, äg. Stud. Bertil Lidén, Äppelviken. Mycket kraftig bra hund. Kort kors. Ryggen icke helt rak. 2 ökl.

17. *Ramonas Harras*, 1142 LL, äg. Fru A. Segerdal, Stockholm. Kraftig proportionerlig hund med bra bringa. Vill gärna ställa bakbenen något under sig. Utåtvidna armbågar. Bra gång. 2 ökl.

18. *Ramonas Jack*, 1147 LL, äg. Herr Ragnar Jansson, Stockholm. Medelstor, kraftig och djupställd hund. Proportionerlig. Utåtvidna armbågar. Utmärkt gång. 1 ökl., 3 skl., 2 bruksh.kl.

19. *Ray*, 1147 LL, äg. Herr Oscar Berggren, Ängby. Högbent, annars rätt vacker hund. Feg. Intet pris.

20. *Rex*, äg. Herr R. Velander, Stockholm. Mycket kraftig hund, men något för bred. Kort kors. Gången önskas mer schwungfull. 3 ökl.

21. *Rutmarksborgs Lox*, 1696 JJ, äg. Herr Ernst Guldbbrandson, Stockholm. Medelstor hund med kort kors. Mycket temperament. Otillräcklig gång. 3 ökl.

22. *Scharik av Barrsäter*, 1277 KK, äg. Fröken Gudrun Ramstad, Stockholm. För stor högbent hund med kort kors. Otillfredsställande rörelser. Intet pris.

23. *Solåkers Tarzan*, 1159 LL, äg. Fru M. Sammuli, Stockholm. Vacker, medelstor hund med bra rygg och bra anlag till bringa. Lovande, men ännu ej färdig. Går ofta i passgång. 2 ökl.

24. *Solåkers Arab*, äg. Herr Bengt Augustson, Nya Varvet. Proportionerlig hund. Skulderbladsmuskulerna ännu något lösa. Ryggen ej fast. Tillfredsställande gång. 2 ökl.

25. *Solåkers Cajus*, 230 MM, äg. Fröken Iris Engström, Stockholm. Djupställd, kraftig och proportionerlig hund. Bakkdelen kunde varit bättre. Ryggen ännu ej fullt fast. Bra gång. 1 ökl.

26. *Tarzan*, 1100 MM, äg. Dr Gösta Backer, Karlstad. Vacker proportionerlig, lagom stor hund med utmärkt gång, som skulle fått första pris i segrareklass, därest han icke varit så ljus i färgen. Pigmentet är dock mörkt. 1 ökl.

27. *Toyvo*, äg. Herr Nils Carlsson, Enebyberg. Torr hund med något fin benstomme. Stel bak. Saknar djup. Otillfredsställande gång. 3 ökl.

28. *Turk*, äg. Kriminalkonstapel R. Smedberg, Ängby. Mycket kraftig, proportionerlig hund. Något väl bred. Steget något bundet fram. 2 ökl.

29. *Ulvamons Klipp*, äg. Herr Bror Thorberg, Södertälje. Stor och långbent hund med brant överarm. Skjuter rygg i trav. 3 ökl.

30. *Gay*, äg. Herr W. Landelius, Hässelby V.st. En hund med stel vinkel bak. Saknar djup. Bringan ej utvecklat. Svagt njurparti. Gången ej tillfredsställande. 3 ökl.

31. *Tor av Fenrisulven*, 770 HH, äg. Fabrikör Eric Forsemann, Bromsten. Mycket kraftig välbyggd hund. Utmärkt gång. Utställningens bästa hund, men ställde upp utom tävlan.

32. *Astigårds Keya*, äg. Herr Nils Vallberg, Upsala. Bra byggd hund, tyvärr något stel. Påskjutningen önskas bättre. 2 ukl. 2 ökl.

33. *Klippvargens Kickan*, äg. Herr Nils O. Höglund, Stockholm. En tik med för litet massa och med brant överarm. Armbågarna sluta ej till bröstkorgen. Kort kors. Steget för kort fram. 3 ukl.

34. *Nagajka*, äg. Ing. P. I. Karlsson, Stockholm. Bra byggd kraftig tik med sluttande kors. Steget fram kunde varit bättre. 2 ukl.

35. *Raffie II*, 441 MM, äg. Herr Bror Pettersson, Ängby. Kraftig bra tik. Ryggen ännu ej fullt fast. Steget fram något bundet. 2 ukl.

36. *Topsy av Corona*, äg. Fru Berta Nyström, Stockholm. Späd, men vacker liten tik med utmärkt gång. Kunde ej få pris på grund av att hon var nervös.

37. *Varga Excelsior*, äg. Fröken S. Wolter, Stockholm. Kraftig, bra byggd tik, men något anlag till karprygg. 1 ukl.

38. *Daina*, äg. Herr Helge Hall, Stockholm. Bra byggd, men för späd tik utan bringa. Steget fram bundet. Tilltalande gång, 3 ökl.

39. *Dixie av Corona*, äg. Köpman Uno Eriksson, Vaxholm. Vackert byggd tik men med för lätt benstomme. Ryggen ej helt fast. Steget fram bundet. Skotträdd. Intet pris.

40. *Draghems Rita*, 2309 LL, äg. Herr Lennart Broberg, Oxelösund. Kraftig tik med tilltalande gång. Steget bättre fram än bak. Skotträdd och nervös. Intet pris.

41. *Foya*, äg. Herr B. G. Gustafsson, Sundbyberg. Medelstor tik med bra bringa. Knäledsvinkeln kunde varit bättre. Steget fram bra, men bak saknas påskjutning. Bra temperament. 1 ökl. 1 br.kl. heders- och specialpris.

42. *Gynte Lucki*, 334 LL, äg. Herr Arne Pettersson, Hagalund. Medelstor, bra byggd tik. Ryggen ännu icke fast. Steget fram bundet. 3 ökl.

43. *Kuna v. Werrentor*, äg. Herr Ivar Ohlsson, Stockholm. Kraftig och välbyggd tik. Ryggen ej fullt fast. 1 ökl. 1 skl. cert. och Kennel Segerbos vandringspris till utställningens bästa tik med de bästa karaktärsegenskaperna. Hp.

44. *Kävestugans Kaffa*, äg. Herr Nils Kihlström, Tu-

rättades dock i Schweiz en skola för utbildning av dressörer, och därifrån spreds rörelsen snabbt till alla de stora europeiska staterna.

I de små länderna har i synnerhet svårigheten att anskaffa nödigt material hindrat en tillfredsställande utveckling av ledarhunds rörelsen. Utbildningen av en sådan hund är nämligen ett rätt kostsamt företag, åtminstone om verksamheten måste bedrivas i liten skala. Först och främst ställes nämligen mycket höga krav på materialet, hundarna utväljas med den allra största omsorg, och kassationsprocenten är mycket stor. Men även på dressörens sakkunskap, skicklighet och noggrannhet äro fordringarna mycket stora. Den blivande ledarhunden måste ju ansvara för människans liv.

Under de senaste åren har frågan om anskaffande av ledarhundar flera gånger varit uppe till diskussion även i vårt land, men svårigheterna ha syntts alltför stora. För två år sedan togs emellertid från norskt håll ett initiativ till nordiskt samarbete för lösning av problemet. En tysk dressör inkallades till Oslo för att utbilda några hundar och samtidigt undervisa ett par norska dressörer. Blindorganisationerna i Sverige och Danmark lovade delta i kostnaderna under förutsättning att blinda i dessa länder skulle få rätt att förvärva ledarhundar på samma villkor som norska blinda. Resultatet av kursen blev tillfredsställande, men samarbetet mellan de intresserade länderna gav ej de resultat man hade hoppats. De stora avstånden och diverse andra svårigheter ha visat sig vara alltför svåra hinder.

Nu har Sverige likväl fått egna ledarhundar. Det är styrelsen för Svenska Schäferhundklubben, som tagit initiativet och bär ansvaret för resultatet av den nu pågående kursen, under det att De blindas förening ställt nödiga medel till förfogande. Schäferhundklubbens styrelse ha redan i ett par års tid dryftat möjligheterna att börja utbildning av ledarhundar i Sverige. Ett privat initiativ i denna riktning togs för några månader sedan av en av styrelsens ledamöter, herr Erik Sandstedt, då han i skrivelse till Kungl. Maj:t begärde utredning angående önskvärdheten av en statlig dressyranstalt för tjänstehundar, däribland också ledarhundar.

Något resultat har skrivelsen ännu ej medfört. Schäferhundklubbens styrelse hade dock ingen lust att sitta med armarna i kors och vänta på statsmakternas åtgärder. — Klubben har vid ett par tillfällen besökts av en av Tysklands främsta kynologer, herr Fritz Dominick från Berlin. Herr Dominick visade stort tillmötesgående på alla sätt, och då herr Helge Scholander och fröken Anna-Greta Sellman, klubbens ordförande och sekreterare, besökte Berlin och därvid också avlade ett besök vid dressyranstalten för ledarhundar i Potsdam, lyckades de övertala herr Dominick att lova på mycket fördelaktiga villkor leda en försökskurs i Sverige. Vid denna kurs skulle några ledarhundar utbildas, samtidigt som en eller ett par svenska dressörer kunde få undervisning för att sedan kunna fortsätta arbetet själva. Efter hemkomsten satte sig herr Scholander genast i förbindelse med De blindas förenings styrelse, och resultatet av underhandlingarna blev en överenskommelse, enligt vilken De blindas förening ställer ett visst belopp till förfogande, mot att Schäferhundklubbens styrelse förbinder sig att till viss dag, den 15 november i år, leverera fem fullt utbildade ledarhundar.

Att resultatet kommer att bli gott därför borgar herr Dominicks obestridda sakkunskap och skicklighet. Herr Dominick har mycket stor erfarenhet av hundar och hunddressyr tack vare ett mångårigt intimt samarbete med den framstående tyske kynologen doktor Hansmann. Schäfer-

hundklubben kan alltså gratuleras till att ha lyckats förvärva en så verkligt framstående förmåga för detta första experiment.

Förmodligen få vi tillfälle att senare återkomma med närmare detaljer från den nu pågående kursen och vi nöja oss därför för ögonblicket med att önska arrangörerna ett riktigt hjärtligt lycka till.

Ch. H.

Kämpar som gått ur tiden

Huru många gånger ha vi inte i vår tidskrift läst namnen champion *Harras av Barrsäter*, champion *Buck* och champion *Topsy*. Nu ha dessa utmärkta schäferhundar skattat åt förgängligheten och utbytts mot andra. — Så är tidens gång.

Harras matte, fru Dagny Torén, Stockholm, har förvärvat *Billo v. Hannover*, som vi väl snart få nöjet att se på våra bruksprov, där denna utmärkta hund säkert har stora förutsättningar att göra sig gällande. Den goda och trygga ch. *Buck* har i sällskap med sin husse, herr Ernst Lövgren, Södertälje, vid ett flertal tillfällen gjort det rätt så bekymmersamt för sina medtävlare på de olika skyddshundsproven. Samma berömmelse må vara på sin plats ifråga om ch. *Harras*, som liksom *Buck* erövrat sin championtitel just på tävlingsbanan. *Champion Topsy* var icke fullt så styv brukshund, men hon var vacker och erövrade sin championtitel på utställningarna, där hennes nu nämnda kolleger inte hade mycket att säga till om. Även *Topsys* matte, fru Berta Nyström, Stockholm, har skaffat en efterträdare åt *Topsy*.

Alla tre här nu nämnda hundägare hoppas vi få se i ärlig kamp på såväl utställningar som tävlingar.

S—d.

Den 4:e Nordiska Schäferhundutställningen

Från den Danska Schäferhundklubben, som står i tur att anordna den 4:de Nordiska Schäferhundutställningen, ha vi mottagit följande:

»Lyngby Kgs. 12 september.

Svenska Schäferhundklubben, Stockholm.

Den 4:e Nordiska Schäferhundutställningen kommer att gå av stapeln den 26—27 november 1938 i K. b. hallen, Peder Bangsvej, Köpenhamn.

Det skulle glädja oss, om det blev tillslutning av de framstående schäferhundar, som finns i Norge och särskilt i Sverige.

Det må vara oss tillåtet att i god tid (omkring 1 nov.) sända ett antal anmälningsblanketter för denna utställning till Svenska Schäferhundklubben, att av den utlämnas till de medlemmar, som önska utställa?

De utställda hundarna kunna mottagas dagen före utställningen och kunna även få kvarstanna i utställningslokalen till dagen efter.

Domare blir STUDIERÅDET DIPL. ING. D R O S T E, Hannover.

De svenska och norska utställarna inbjudes vara Danska Schäferhundklubbens gäster (bostad och förplägnad) under utställningsdagarna.

Vi sluta med en önskan och förhoppning om, att utställningen må bliva lärorik för oss alla.

FÖR DANSKA SCHÄFERHUNDKLUBBEN

Med sportslig hälsning

R. Sörensen.»

Vi uppmana våra medlemmar, som önska hörsamma ovanstående inbjudan från våra danska vänner, att sätta sig i förbindelse med sekreteraren, som kommer att lämna nödiga upplysningar i saken.

Skyddshundstävling i Västberga

av Fritz Dorminick

Tävlingar äro värdemätare av det inom föreningarna bedrivna arbetet. Det var därför för mig såsom tysk bruks-hundsdomare en särskild glädje att en gång vara i tillfälle att döma på en svensk skyddshundstävling, detta så mycket mer som jag ett flertal gånger åsett träningsarbetet. Jag måste härvid tillägga, att tävlingen gjorde ett utomordentligt starkt intryck på mig. När jag nu övergår till kritik på utförandet av de olika momenten, så gör jag detta icke för att spela skollärare, utan i strävan att få fram den högsta möjliga fullkomlighet i de moment, som äro särskilt beaktansvärda.

Spårarbetet: För den som är van att i praktiken se de oerhördt höga prestationerna i spårarbetet, förefaller det som om vid inövandet av detta, det kanske mest intressanta momentet, en viss onödig kraftutgjutning föreläge. Förarna togo i allmänhet sin uppgift för lätt och överskattade hundarnas prestationsförmåga. Hundarna fingo för hastigt taga vittring och giva sig av, innan föraren övertygat sig om att hunden verkligen hade nödig vittring. Trots att man kunde se, att hunden både hade anlag till spårning och intresse därför, måste han sättas på spåret både två och tre gånger, vilket ofta icke förde till något resultat, enär hunden dessa gånger gick i det egna spåret. För mig var det synnerligen värdefullt, att få belägg för erfarenheter, vunna under många års arbete. Dessa erfarenheter förutsätta som bekant: lugn och framförallt förtroende för hunden. Vid inövandet må det tillåtas mig rekommendera långa och gamla spår, varvid hunden går i spårsele med den långa linan släpande efter sig. På så sätt vänjes hunden vid att *verkligen spåra* och icke som fallet blir vid de i rasande tempo genomrusade frispåren, där hunden nästan alltid följer luftvittringen, varigenom, på grund av »vindens» växlande lek, spårningen övergått till ren stövning, varför föremålets finnande kommer att bli beroende på en tillfällighet. Dessa tillfälligheter visade sig även här rätt ofta, i det att hunden mot slutet sökte i zigzag efter föremålet för att slutligen finna det. Här hade sålunda föremålet icke funnits på grund av ett systematiskt spårarbete, utan på grund av hundens energi och spårdrift. Och så ännu en sak. Ett rätt inlärande av spårarbetet ställer ofta förarens tålmod på hårt prov. Den under »tryck» stående hunden blir aldrig en tillförlitlig spårhund; *detta må stå skrivet i stora bokstäver över varje spårmark.*

Sakstövning. Här var det påfallande hur fullständigt systemlöst hundarna sökte. Ingen av förarna utnyttjade heller den i provningsordningen givna chansen att sända ut hunden från lämpligaste sidan. Resultaten visa även, att hundarna i samtliga fall blevo fel påsatta. Hur ligger saken egentligen till här? Hunden skall finna tvenne för honom obekanta föremål genom deras kroppsvittring. En jämförelse kan lämpligen göras med de jagande rovdjuren. Dessa låta vinden föra med sig vittringen från bytet. *Hade här förarna släppt hunderna på stövningen mot vinden och sålunda beaktat naturlagarna,* hade säkerligen resultatet blivit ett annat.

Manarbetet. Manarbetet är en prövning i karaktärs-säkerhet, skyddsdrift och lydnad. Jag fann samtliga dessa egenskaper i stora mått företrädda. Hundarna voro genomgående temperamentsfulla och karaktärsstarka. Tyvärr voro de mest temperamentsfulla hundarna icke helt i förarnas

händer. Som brukshundsfanatiker är jag en personlig vän till temperamentsfulla och karaktärsstarka hundar, ty de kunna arbeta vidare till den mest fullkomliga prestationsförmåga. Jag anser sålunda att om en av dessa temperamentsfulla hundar skulle ha litet svårt att genast släppa den stillastående figuranten är det mindre fel, än om en uppvisningsmässigt (Paradmässig) inlärd slö hund mönster-gillt biter och släpper i rätta sekunden. Uppsökande och ståndskall tilltalade mig mindre. Det uppfattades av hunden många gånger som en lek. Vål ställde de och skällde de på figuranten, men de sågo sig därefter omkring efter allehanda mer eller mindre intressanta saker och väntade därefter på förarens ankomst, för att då ännu en gång ställa figuranten. Jag är säker på, att sedan förarna arbetat bort detta fel hos hundarna, dessa skola åstadkomma de mest förstklassiga arbete, ty samtliga besitta anlagen här-till.

Appell. Appellarbetet var synnerligen bra. Önskvärt vore om förarna ginge mer hurtigt, för att hundarna skulle kunna visa sig ännu mer fullkomliga. Nu blev ofta hundarnas livliga temperament för mycket dämpat genom förarnas bristande »schwung».

Jag har endast påpekat felet under den uttryckliga förutsättningen, att varje enskild förare och åskådare sågo hundarnas utmärkt *goda* arbete. Det skulle bli för mycket att tala om alla verkligen goda prestationer.

Resultaten voro utmärkta. Om varje enskild deltagare tog med sig hem viljan att arbeta bort konstaterade fel samt om den sedan besitter den rätta sportsliga ärelystnaden och så kommer tillbaka på nästa tävling, utan dessa fel, då har var och en enskild deltagare varit segrare i denna tävling.

Och nu några ord om varje hund:

1) *Grassie*, 252 2/3 p. samt titeln skyddshundssegrarinna 1938, äg. Herr E. Törnberg, Göteborg. Tiken visade vid spårningen ett utmärkt verkligt *spårarbete*. I sakstövning lägre betyg på grund av för litet system i arbetet. Rätt bra i manarbete och mycket bra i appellen. Hederspris. 1:a inteckning i Kennel av Barrsätters och Gottfrid Axners vandringspris.

2) *Tell av Ringön*, 244 1/3 p., äg. Herr G. Karlsson, Göteborg. I sakstövning samma fel som föregående. Manarbete och appell bra. I linförighet föreföll hundens temperament för mycket dämpat. 1:a inteckning i Västbergapokalen för bästa appell- och manarbete.

3) *Vargamors Pojk*, 233 1/3 p., äg. Herr E. F. Andersson, Stortorp. En synnerligen arbetsvillig hund, som hade otur i spår. Detta var förarens fel, ty hunden fick absolut ingen vittring. I sakstövning mycket gott arbete. Bra i övriga moment.

4) *Ch. Fjällvargens Kickan*, 233 1/3 p., äg. Maskinmästare C. E. Sjögren, Stockholm. Rätt bra spårarbete. Bra i manarbete och appell. I manarbetet saknades någon lydnad.

Cara, 230 p., äg. Herr Knut Westin, Stockholm. Bra spårarbete. Manarbetet bra, men fattas ännu lydnad. Osäker i appellen. Förarens tempo önskas livligare i linförigheten.

Foya, 228 2/3 p., äg. Herr B. G. Gustafsson, Sundbyberg. En temperamentsfull tik, som tyvärr kom för långt från spåret vid sista vinkeln, men som ändå energiskt sökte så länge, tills hon fann föremålet. Ganska bra sakstövning. Manarbetet kunde varit bättre. Temperamentet verkar för mycket dämpat i det annars bra appellarbetet.

Scheik, 226 1/3 p., äg. Herr M. Norman, Södertälje. Dåligt spårarbete på grund av dåligt påsläpp. Sakstövning utan system. Lydnaden kunde varit bättre i manarbetet. Förarens för kraftiga hjälper i linförighet föranledde hunden till osäkert arbete.

Clodo Greifson av Rekola, 215 1/3 p., äg. Köpman Axel Hellgren, Stockholm, gick spåret utan någon som helst vittring på grund av fel påsläpp. Bra manarbete, bra appell (men varför hjälper?).

Vargen Excelsior, 210 p., äg. Fotograf Uno Friberg, Stockholm. En synnerligen arbetsvillig hund, som tyvärr på grund av dåligt påsläpp måste gå spåret utan vittring. Intet-föremål i sakstövning. Bra manarbete och bra appell, som tyvärr icke kunde hjälpa upp Vargen till högre placering.

Rinty, 204 p., äg. Herr Claes Andersson, Hagalund. En god arbetshund med bra temperament, men som ej var tillräckligt lydig i manarbetet. Var f. ö. synnerligen ojämn; han fick ex:vis högsta möjliga poäng i uppsökande och ståndskall, föll därefter kraftigt ned, för att sedan åter vid slagfasthet stiga i betyg, för att åter falla ned i återkallande. Bra i appellen. Förarens hjälper föreföllo därför fullständigt onödiga.

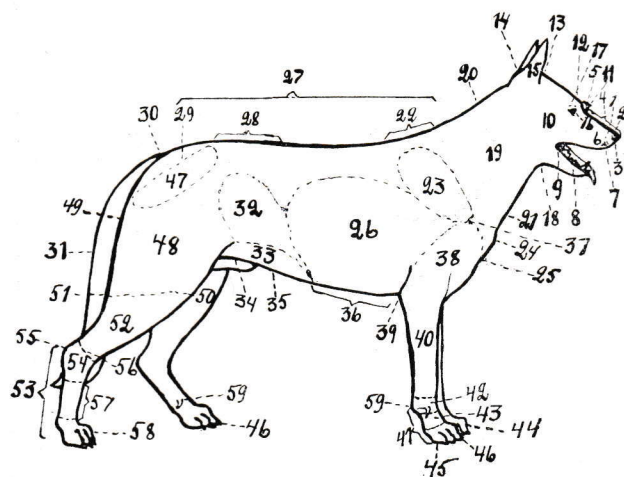
1) *Wolf*, 247 1/3 p., äg. Landsfiskal I. Sundvallson, Järvsö. Ett utmärkt spår- och manarbete. Tyvärr förlorade han, genom att bara finna ett föremål i sakstövningen, utsikterna till att vinna he'ra tävlingen. Wolf nådde nu 2:dra plats i hela tävlingen samt erhöll, på grund av att han kunde visa upp högsta betyg i spår- och manarbete, Göteborgarnas specialpris samt 1:sta pris i öppen klass.

2) *Sacco av Ringön*, 181 1/3 p., äg. Herr O. Johansson, Göteborg. En hund med goda spårslag, som tyvärr icke kom till sin fulla rätt. Manarbetet och appellen kan önskas betydligt bättre. Temperament och villighet tyda på, att denna hund icke längre ämnar stanna på denna låga poängsumma. 2 ökl.

Bicky, äg. Herr G. Nordeman, Södertälje. En tik som var bra i appellen men dålig i manarbete. Hur vore det att specialisera tiken på spårning? Visserligen hade hon denna gång otur. På grund av att hon blev dåligt påsläppt gick hon in på grannens spår och hämtade dennes apport. Bra näsa och intresse för spårning.

Glöm ej göra adressanmälan!

Schäferhundens exteriör.

(Fritt efter av SKK:s styrelse fastställda nomenklaturen för hundens exteriörpartier).

De inprickade linjerna å bilden avse ej att angiva några skarpt markerade gränser för respektive regioner, utan avse att endast angiva de ungefärliga områden, som åsyftas.

1. Nos, 2. Näsborrar, 3. Näsvingar, 4. Näsrygg, 5. Näsrot, 6. Överläpp, 7. Morrhår, 8. Underläpp, 9. Mungipa, 10. Kind, 11. Pannavsats, (stop), 12. Panna, 13. Hjässa, 14. Nackavsats, 15. Öra, 16. Öga, 17. Ögonbryn, 18. Halsvinkel, 19. Hals, 20. Halsrygg, 21. Halsrand, 22. Manke, 23. Bog (= skuldra), 24. Bröstpets, 25. Bringa, 26. Bröst, 27. Rygg, 28. Länd, 29. Kors, 30. Svansrot, 31. Svans, 32. Flank, 33. Buk, 34. Ljumske, 35. Buklinje, 36. Bröstlinje, 37. Skulderled, 38. Överarm, 39. Armbåge, 40. Underarm, 41. Hand, 42. Handlov, 43. Mellanhand, 44. Fingrar (= framtår), 45. Trampdynor, 46. Klor, 47. Höft, 48. Lår, 49. Klinkor, 50. Knä, 51. Knäveck, 52. Underben, 53. Fot, 54. Vrist, 55. Häl (= has), 56. Hälled (= hasled), 57. Mellanfot, 58. Tår, 59. Sporrar.

S—d.

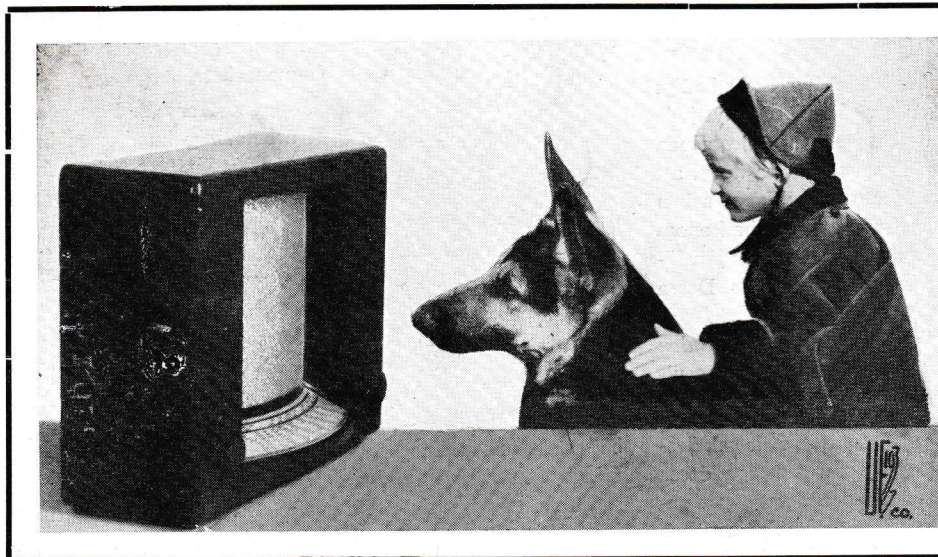
VETERINÄR

P. Viridén

Rörstrandsgatan 8

Mottagn. efter överenskommelse per tel.

31 88 20

Köp en ny eller byt ut den gamla radioapparaten hos klubbmedlemmen

Axel Hellgren

87 Skånegatan 87

Tel. 41 27 92